

Декоративно-ужиткове мистецтво України

Презентацію підготувала
Учениця 9 класу
Сінкевич Ю.
2017 н.р.

Декоративно-ужиткове МИСТЕЦТВО –

один із видів художньої діяльності, твори якого поєднують естетичні та практичні якості.

Декоративне означає «прикрашувальне».

Ужиткове ж означає, що речі мають практичний вжиток, а не лише є предметом естетичної насолоди.

Українське народне а також професійне декоративно-ужиткове мистецтво набуло широкого визнання яку самій країні, так і за кордоном. У його предковічних образах, мотивах орнаменту містяться символи таємничої і чарівної природи, складні перипетії історії, особливості побуту.

Вишивка

Створення на шкірі та тканині узорів за допомогою голки і ниток відоме в Україні з давніх-давен. Ще в XI столітті на Русі існувала перша вишивальна школа, організована сестрою Володимира Мономаха Ганною, де дівчата вчилися гаптувати золотом і сріблом. У XVI-XVIII століттях центрами вишивання в Україні були Качанівка на Чернігівщині, Григорівка на Київщині, Велика Бурімка на Черкащині

Налічується приблизно 100
технік

Мережіня

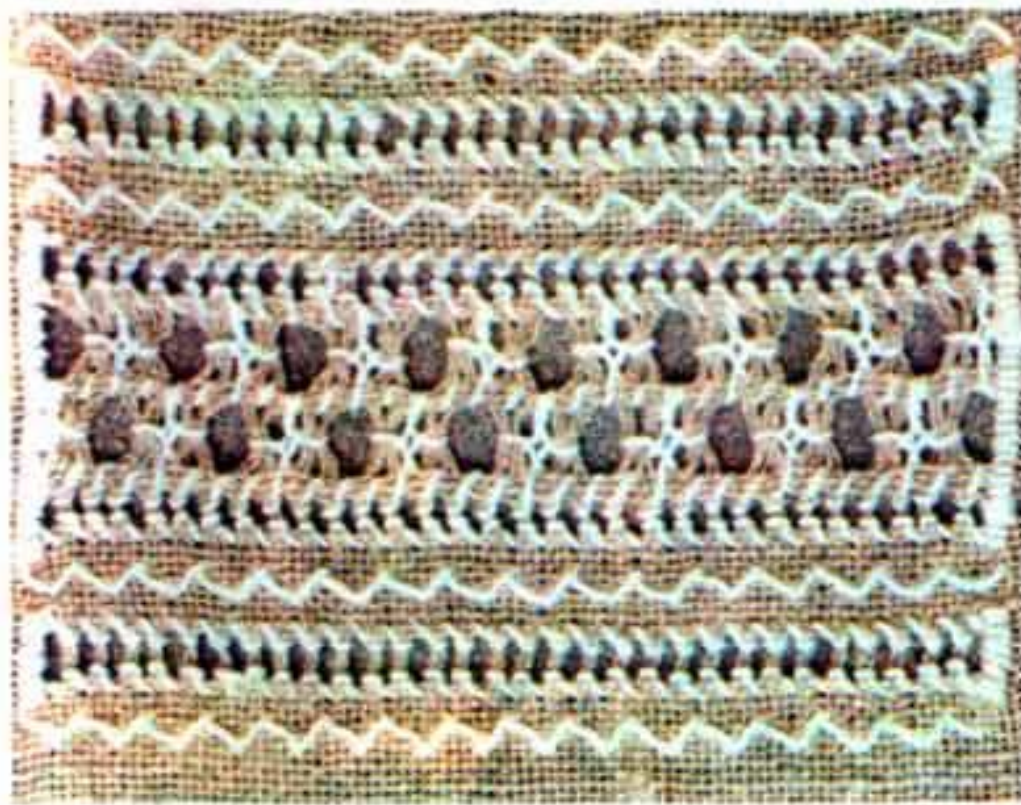

Рис. 185.

Хрестик

Бігунець

Гладь

Килимарство

Найдавніші письмові згадки про побутування килимів на території України зустрічаються в літописах Київської Русі. Залежно від техніки виконання виділяються килимові вироби з гладкою поверхнею і двобічним орнаментом, тобто безворсові, з рельєфно виступаючими над основою нитками - ворсові, а також комбіновані і гобеленні. Найдавніші ворсові килими в Україні відомі з XVI століття. Це насамперед коци (килими з густим високим ворсом) з Харківщини, Київщини, Чернігівщини.

Гобелени

В Україні давні гобелени мали назви дивани, опони, шпалери, коберці, пери-стромати, тапетії. Термін "гобелен" (французького походження) почав вживатися вже у XIX столітті.

Безворсові

Кераміка

Керамічні вироби на території сучасної України відомі ще з часів Трипільської культури. У середні віки українські гончарі славилися своїми глечиками, дзбанками, горщиками, тарелями тощо. Ще у XVII столітті селище Опішня на Полтавщині було відоме своїм глиняним посудом по всій Лівобережній Україні, а з кінця XIX століття - в усьому світі.

Ритована кераміка, Полтавщина

Нанесення
малюнку за
допомогою
дряпання та
вдавлювання
глини

Ріжкування

Розпис
фарбами по
ще вологій
глині

Фаянс

Перші порцелянові вироби - чашки, чайники, свічники - були створені в Україні у 1790 році на мануфактурі у містечку Корець колишньої Волинської губернії. Нині найбільшим підприємством порцелянової промисловості є Баранівський завод у Житомирській області, заснований у 1802

Склярство

Скловиробництво на українських землях започатковане у III-IV століттях, а ранній період склярства Київської Русі припадає на X століття. У цей час основною продукцією скловарних майстерень були браслети, намиста та персні, які виготовляли засобами ліплення,

Художня обробка заліза

З розвитком обробки металів, ускладненням ковальської справи вже у XV-XVI століттях в Україні від ковальства відгалузулися вузчі спеціалізації по виготовленню годинників, голок, ювелірних виробів (золотарство). На кінець XVII - першу половину XVIII століття припадає найвищий розквіт українського художнього металообробництва.

Гіаєтнеткацтво

Найдавніші пам'ятки українського плетіння походять з кінця XVIII-XIX століть і зберігаються у музеях Києва, Львова, Ромнів. Лозоплетіння і рогозоплетіння розповсюдились головним чином у місцевостях, прилеглих до озер і річок, а вироби з соломи традиційно побутували у районах вирощування жита і пшениці.

Художня обробка дерева

Здавна улюбленим матеріалом для виготовлення різноманітних виробів в Україні було дерево. У художній обробці дерева найпоширенішими видами техніки є видовбування, вирізування, виточування.

До найдавніших технік художнього декорування належить різьблення (ажурна, плоска різьба), інкрустація (орнаментальне оздоблення шматочками твердих матеріалів, які врізають у поверхню виробів).

Різьбярство

Обробка шкіри

Сліди художньої обробки шкіри в Україні датуються II тисячоліттям до н. е. Великим попитом користувалися досконалі за формою вироби цехових майстрів середньовіччя з Києва, Львова, Кам'янця-Подільського.

Розпис

З давніх давен сільські малювальниці - майстрині по розпису хат та їх внутрішньому оздобленню - прикрашали селянські помешкання зображеннями дивовижних квітів та птахів. Поступово розпис був витіснений паперовими "мальовками", які стали улюбленою прикрасою в оселях мешканців Придніпров'я. Уславлений осередок декоративного розпису - село Петриківка, назване так на честь кошового отамана Війська запорізького Петра Калнишевського.

Петриківка

